

KDYĀ½ SE NIC NEDAĀ~Ā• - 2.

NedĀle, 12 srpen 2018

No tak to vidĀ-te.... Nakonec se bude o politice mluvit i pod receptem na kvaĀjenĀ½ okurky :-)). Ale - stejnĀ to nechci vzdĀjt. Je to pĀjr let, co v jednĀch novinĀch, dokonce papĀrovĀ½ch, byl uveden seznam nejsluĀnĀjĀĀ-ch webĀ. A kupodivu, Kudlanka se ve svĀ© skupinĀ umĀ-stila na mĀ-stĀ lepĀjĀ-m neĀ¼ druhĀ©m :-). (Se vytahuju, vĀ-m. Ale chtĀla by se to vrĀjtilo.) OK, zpĀt k tĀ©matu: hĀjdanicĀ-m a blbĀ© nĀjladĀ mezi lidmi vĀbec. V prĀci, na internetu, doma, na ulici, v obchodech... ProstĀ jsme vĀjichni ponĀkud - prosĀ-m za prominutĀ- - : pĀ™ednasranĀ-. (Ono to IĀ-p Ā™Ā-ct nejde.)

NejspĀ-Āj

jste si vĀjimli mĀ©ho

pĀjteĀnĀ-ho vĀ½padku. Je tu dost tĀĀ¼ko - tedy v IĀ©tĀ v New Yorku. Nejen hodnĀ

teplo, ale navĀ-c dusno, a uĀ¼ nemĀjim rĀjda tu Ā¼lutou kouli tam nahoĀ™e, na tĀ©jasnĀ modrĀ© plĀjni. NavĀ-c, na rozdĀ-l od Evropy, ach jo, ach jo, tady jeĀjtĀ

dost Āasto leje. (ProĀ• neprĀjĀ- u nĀjs, kde by to bylo tolik potĀ™eba...)

Tedy, ono neprĀjĀ-, to jsou takovĀ© krĀjtkĀ© bouĀ™ky, kdy vĀjak voda zhĀry teĀe proudem, kanĀjly nestĀ-hajĀ-, takĀ¼e bĀhem pĀjr minut se silnice promĀnĀ-

v Ā™eku. A pak, najednou Ājmytec, za pĀjr chvil je zase vĀjechno suchĀ©, jako kdyby

ani kapka nepadla. Jen ten vzduch je jeĀjtĀ o nĀco tekutĀjĀĀ-.

A

jĀj tohle moc nezvlĀjdĀjm.

Nastavila jsem si program "velice chytĀ™e": od dvou do ĀtyĀ™ angliĀtina, tedy dopoledne a odpoledne volno. Jo, pendrek. Dopoledne se snaĀ¼Ā-m probrat, jĀ-t s

Kayou, pak si hodinu pĀ™ed odchodem opakuju vĀerejĀĀ- IĀjtku, nĀjsleduje pĀlhodinovĀj cesta (pĀ™Ā-jemnĀj) autobusem, na kterou navazuje fakt nepĀ™Ā-jemnĀj

cesta metrem. Kde je podstatnĀ vĀtĀĀ- horko i dusno neĀ¼ nahoĀ™e... ZĀjvĀrem pĀĀjky. To

samĀ½ zpĀjtky, po dvou hodinĀch. TakĀ¼e se dostanu domĀ kolem pĀĀĀjestĀ©... MokrĀj, sotva se domĀ doplĀjĀjm :-). Sprcha, chvilka na kanapi, se psem, nĀco snĀ-st, chvilku ĀĀ-st....

Jo, a to si pĀ™edstavte, Ā¼e

jsem vlastnĀ vĀjechno, co jsem kdysi, dĀ™Ā-v, v mlĀjdĀ-, umĀla, zapomnĀla a teĀ to tedy zkouĀjĀ-m znova.

Zprvu jsem mĀla dost mindrĀjky, ale nejsem tam kupodivu nejstarĀĀ- a ani se nedĀj Ā™Ā-ct, Ā¼e mi to nejde nejhĀĀ™. Ale: jsem v Ā°plnĀ½ch zaĀĀjteĀnĀ-cĀ-ch!!! No, tohle pĀ-Āju proto, abyste vĀdĀli a znali dĀvod mĀ½ch obĀasnĀ½ch absencĀ-... NezvlĀjdĀjm mimo zĀjkladnĀ-ch domĀjĀ-ch pracĀ-, sebeĀ°drĀ¼by, trochy uĀenĀ- a vychĀjek se psem, nic moc navĀ-c.

Ale - dnes, co to pĀ-Āju, je

sobota, den odpoĀinku a mĀjm i lepĀjĀ- nĀjladu: tudĀ-Ā¼ chci jednak odpovĀdĀt na vaĀje komentĀjĀ™e pod minulĀ½m ĀĀjnkem, druhak napsat pokraĀovĀjnĀ-.

Ano, je pravda, Á¼e dÁ™Á-v byla

Kudlanka milejÁ-Á-, ale to je stejnÁ©, jako Á¼e i my jsme byli milejÁ-Á-. Jako pÁ™Á-klad uvedu naÁji Á•lu PuntÁ-katou. KdyÁ¼ jsem ji pÁ™ed mnoha a mnoha lÁ©ty poznala, byla to super stÁ™elenÁi Á¼enskÁi, nesmÁ-rnÁ vtipnÁi, s talentem z fleku napsat bÁ;sníÁ•ku na cokoliv. JejÁ- texty i komentÁiÁ™e byly vtipnÁ©, jednoduÁje bÁjjeÁ•nÁi baba.

Byla jsem moc rÁda, Á¼e ji máim jako kamarÁdku i jako dopisovatelku. VydrÁ¼elo jÁ- to dost dlouho. JenÁ¼e - jak Áily roky na ni dolÁhaly

nejrÁznÁjÁ- trampoty, kterÁ© vÁjak ona neumÁla a nezvlÁdala Á™eÁit. Dost jsem jÁ- s tÁ-m pomÁhala, tedy, pokud z jejÁ- strany byla nÁjlada - to trvalo tak do cca jednoho roku pÁ™ed jejÁ- smrtÁ-. Zнала jsem osobnÁ v i jednoho z jejÁ-ch synÁ, kterÁ½ mái po nÁ- praÁ¼skÁ½ byt. Staral se o máimu do poslednÁ-ho dechu, tedy, pokud to fakt Áilo...

JenÁ¼e pak se to na ni vÁjechno

zaÁalo sypat, jeden prÁ-ser za druhÁ½m. A protoÁ¼e je v poslednÁ-ch letech Á™eÁila tÁ-m, Á¼e se na nÁ snÁ¼ila nemyslet, Á¼e nepÁ™Á-jemnou poÁitu zahodila... Ach jo. KdyÁ¼ jsem se sna¼ila, tak jen Á™ekla: kaÁili na to, jÁi na to kaÁilu taky... Tak to nakonec dopadlo tak, Á¼e skonÁila v jednÁ© eldÁ©ence. A tu poslednÁ- dobu, kdy se vÁjechno na ni valilo jak fujtajbl lavina, mála fakt mizernou nÁjladu...

NeÁ™Á-kÁim, Á¼e vÁjichni ti, co tu poslednÁ- dobou, dá se Á™Á-ci poslednÁ-ch pÁjr let, psali najednou dost nepÁ™Á-jer podobnÁ½ osud. Ale

je pravda, Á¼e "Á¼ivot se s nikÁ½m nemazlÁ-" a co vÁ-m (protoÁ¼e hodnÁ v vÁjs znÁim dobÁ™e i osobnÁ), tak ty nepÁ™Á-jemnÁ© zÁjÁ¼itky se nevyhÁ½bajÁ- nikomu. A

co si budeme Á™Á-kat - taky stÁrneme... A nechodÁ-me do prÁice... Nebo v prÁici máime nepÁ™Á-jemnÁ½ kolektiv a nÁjakÁi zmÁna uÁ¼ asi nehrozÁ... TakÁ© jsme obÁ•as nemocnÁ-.... Nejsme moc Á•asto v kontaktu se svÁ½mi blÁ-zkÁ½mi... NÁkdy nÁjs ti blÁ-zcÁ- i

opouÁitÁjÁ-. NemyslÁ-m tÁ-m jen Á°mrtÁ- - ale dáti odejdou, majÁ- svÁj Á¼ivot, svoje problÁ©my... a uÁ¼ nenÁ- vztah takovÁ½, jako dÁ™Á-v. KdyÁ¼

je Á•lovÁk spokojenÁ½, ÁjÁ¼astnÁ½, Á¼ije si jak ryba v Á•istÁ©m potÁ•ku, tak je vÁjechno fajn, ale - kdyÁ¼ pak najednou padajÁ- nepÁ™Á-jemnosti, jedna za druhou, nenÁ- moÁ¼nÁ© chtÁ-t, aby Á•lovÁk "nebral do ruky hadici od luxu". JenÁ¼e - je opravdu ÁipatnÁ© se odreagovÁvat nepÁ™Á-jemnÁ½mi, naÁjtvánÁ½mi komentÁjÁ™i. NavÁ-c tehdy, kdyÁ¼ byste to "naÁ¼ivo" z Á°st nikdy pÁ™ed lidmi nevypustili.

Ano, vÁ-m, Á¼e mnoho z

tÁch, kteÁ™Á- pÁ-Ájou tvrdrÁ©, nÁkdy aÁ¼ vulgÁjrnÁ- pÁ™Á-spÁvky pod Á•lÁinek, jsou lidÁ© veskrze sluÁjnÁ-, mezi ostatnÁ-mi znÁimÁ- jako hodnÁ- a ochotnÁ- kdykoliv

pomoci, a jen májlokdo by do nich Á™ekl, Á¼e to, co pÁ-Ájou na internetu pod nÁjakÁ½m tÁ-m nickem, by bylo od nich. Jo, bohuÁ¼el... Jsou prostÁ naÁjtvánÁ- a tak se odreagovÁjvájÁ- tÁ-mhle zpÁ-sob No, budiÁ¼. JenÁ¼e, prosÁ-m vÁjs, vynechte Kudlanku!

VÁ-te,

jÁi jsem a asi budu stÁjle pÁ™esvÁdÁ•enÁi, Á¼e sluÁjnÁ- lidÁ© se mohou bavit o Á•emkoliv. ProtoÁ¼e se budou bavit sluÁjnÁ. A to i tehdy, pokud majÁ-

odliÁjnÁ½ nÁjzor. A Á¼e nebudou ten svÁj nÁjzor hlava-nehlava cepovat do

jinÁ½ch tÁ™eba i vÁjemi moÁ¼nÁ½mi nechutnÁ½mi zpÁ-soby, vulgaritami. TakÁ¼e opravdu nechci Kudlanku vÁnovat pouze zVÁ-Á™ÁjtkÁ-m, receptÁ-m, povÁ-dÁjnÁ- o poÁ•asÁ- nebo nÁjakÁ½m totÁlnÁ indiferentnÁ-m tÁ©matÁ-m. Byla bych nesmÁ-rnÁ

rÁda, abyste se chovali vÁ•i tÁ-m ostatnÁ-m tak, jako kdybyste sedÁli u spoleÁnÁ©ho stolu... MyslÁ-te, Á¼e chci moc?

A

tÁ-m se vlastnÁ dostÁjvÁim zpÁjtky k tÁ©matu - "Co s tÁ-m, kdyÁ¼ se nic nedaÁ™Á-." Deeres mi napsala do komentÁjÁ™e, jestli jsem nÁkdy pracovala v "Á¼enskÁ©m kolektivu". Ano, mála jsem moÁ¼nost nÁkolikrát okusit tuhle zrádnou hrÁznou moÁ¼nost :-)). PoprvÁ© to bylo v má©m cca druhÁ©m povolÁjnÁ-,

kdy jsem byla oficiÁlnÁ sekretÁjÁ™kou, ale jinak holkou pro vÁjechno a pro vÁjechny. Ve sluÁjnÁ©m, pochopitelnÁ :-)). Tehdy jsem byla jeÁitÁ ponÁkud mimo, v podstatÁ jen pozorovatelkou. A má-Á¼u Á™Á-ct, Á¼e dodnes si nÁkterÁ©

ty akce vybavuji v Á•ernÁ½ch snech. Co vÁjechno jsou Á¼enskÁ½ schopnÁ½ jedna druhÁ½ udÁlat!!! NejspÁ-Ái

je v tom to pradÁjvnÁ© soupeÁ™enÁ- o sameÁ•ka. KterÁi bude ta prvnÁ-. KterÁi bude má-t vÁ-c vÁ½sad. LepÁjÁ- moÁ¼nosti, lepÁjÁ- funkci, vÁ-c pravomocÁ-... Tam jsem byla jen velmi krÁjtce, byla to vlastnÁ jen dvoumÁ-sÁ-Á•nÁ- brigÁjda o prÁjzdninÁch. HorÁjÁ-

zÁjÁ¼itky jsem mála aÁ¼ o hodnÁ pozdÁji, kdyÁ¼ jsem byla v jednom vydavatelstvÁ-. Super prÁice, super lidi kolem, ale... babinec pÁ™Á-Ájernernej.

Dlouhá chodba v jednom domě, pokojky - kanceláře, v každém jedna či dvě "úřednice". Jen za první - máš - c jsem přiběhně vyřizování - vyslechla od všech pomluvy na všechny ostatní. Přitom, pokud byly nějakou spolu, tak to byl sám 1/2 úřadník a všechny objektivně - c - směr... Přes koncem táhla - máš - ně - lhá - ty jsem to vzdala, nenechala se ukecat. A fakt je pravda, že ráději pracovat mezi padesáti chlapy, než mezi pěti ženami. Smekám a omlouvám se, Deeres!!! d@niela

sobota, 5 minut před nedělí,

32°C, 89% vody ve vzduchu